

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Milana Podhrázkého a soudců Mgr. Jitky Zavřelové a Olgy Stránské v právní věci **žalobkyně: E. S.**, nar. , bytem , zastoupené zmocněncem F. S., bytem , , proti **žalovanému: Zeměměřický a katastrální inspektorát v Praze**, se sídlem Pod Sídlištěm 1800/9, Praha 8, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 2. 2012, čj. ZKI-O-160/1641/2011/Nov,

t a k t o :

- I.** Rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 2. 2012, čj. ZKI-O-160/1641/2011/Nov, a rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná Hora, ze dne 31. 10. 2011, čj. OR-49/2009-205/5, **se zrušují** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II.** Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů částku ve výši 3.000 Kč, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl její odvolání a potvrdil rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kutná hora (dále též „katastrální úřad“, případně „správní orgán I. stupně“), ze dne 31. 10. 2011, sp. zn. OR-49/2009-205/5. Katastrální úřad zde rozhodl tak, že:

„I. Nesouhlas podaný zmocněncem M. H. F. S. s neprovedením opravy chyby v katastrálním operátu katastrálního území Nové Dvory u Kutné Hory podle návrhu M. H. zastoupené zmocněncem F. S., aby hranice mezi pozemky p.č. 147 a p.č. 150 byla geometricky

a polohově určena podle zobrazení této hranice v mapě bývalého pozemkového katastru se zamítá.

2. Po právní moci rozhodnutí bude hranice mezi pozemky p. č. 147 a p. č. 150 v katastrálním území Nové Dvory u Kutné Hory v digitální katastrální mapě geometricky a polohově určena jako spojnice podrobného bodu polohopisu č. 079003700430 určeného záznamem podrobného měření změn č. 370 a podrobného bodu polohopisu č. 079004380009 určeného záznamem podrobného měření změn č. 438, protože současné geometrické a polohové určení předmětné hranice je chybou v katastrálním operátu podle ustanovení § 8 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky. Tato oprava geometrického a polohového určení hranice mezi pozemky p. č. 147 a p. č. 150 v katastrálním území Nové Dvory u Kutné Hory není totožná s návrhem na opravu chyby podaným zmocněncem M. H. F. S. “

Městský soud v Praze usnesením ze dne 10. 5. 2012, čj. 10 A 69/2012-9, věc postoupil místně příslušnému Krajskému soudu v Praze.

Žalobkyně předně upozorňuje na to, že katastrální úřad zamítl opravu chyby v daném katastrálním operátu s odůvodněním, že v době vyhlášení platnosti technicko-hospodářského mapování (dále jen „THM“) nebyla podána námitka proti určení východní hranice pozemku parc. č. 150 a předchozí operát pozbyl platnosti. Toto rozhodnutí žalovaný potvrdil přesto, že žalobkyně v průběhu řízení prokázala úpravu podkladů THM v době jeho platnosti, z čehož vyplývá, že žalovaný v průběhu řízení nepřezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání tohoto rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Žalobkyně namítá, že na měřických náčrtech THM z roku 1963 je zřejmý přepis původních měřených údajů a lomových bodů, což ovlivnilo geometrické a polohové určení východní hranice výše uvedeného pozemku, ovšem žalovaný se touto námitkou nezabýval. Daný pozemek byl do roku 2007 oplocen, uzamčen a užíván výhradně původním vlastníkem, tedy M. H. Žalobkyně namítá, že katastrální úřad nepředložil souhlas vlastníka tohoto pozemku s průběhem východní hranice, jak byla zakreslena, a ani neprokázal její změnu v rámci THM. Upozorňuje, že v mapě PK (bývalého pozemkového katastru) byl daný pozemek pravoúhlý, v operátu THM má tvar lichoběžníku. Mapový list THM v Ústředním zeměměřickém archivu vykazuje stav ke dni 15. 2. 1972, byl aktualizován až v době platnosti operátu THM a je v zásadním rozporu s přílohou ze šetření držby v roce 1963. V tomto mapovém listu je pozemek původně očíslovaný jako p. č. 146 sloučen s částí pozemku p. č. 147. Přestože i tato námitka byla vznesena opakovaně, žalovaný se jí nezabýval. Žalobkyně dále uvádí, že mapový list digitální katastrální mapy (dále jen „DKM“) platný od 30. 6. 2009 (č. 394) byl zpracován na základě měření Ing. H. „z původních podkladů THM“. Mapový list DKM platný od 23. 2. 2012 (č. 438) byl zpracován na základě nově vytvořeného měřického náčrtu. Zákres hranice nesplňuje podmínky stanovené katastrálním zákonem a katastrální vyhláškou, neboť neobsahuje potřebné výsledky zeměměřických činností, které je oprávněn vykonávat pouze úředně ověřený zeměměřický inženýr. Současně žalobkyně ve vztahu k výše označeným pozemkům upozorňuje na rozdíly plynoucí z kupní smlouvy čj. Fin 180/81-maj., ze dne 2. 11. 1981 a znaleckého posudku č. 294/81 ze dne 10. 9. 1981. Závěrem pak s odkazem na argumentaci uvedenou v odvolání proti rozhodnutí katastrálního úřadu zdůrazňuje, že podklady THM byly v průběhu správního řízení upravovány a doplňovány.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě předně upozornil na to, že v dané věci již bylo vydáno 5 rozhodnutí a teprve jeho poslední (touto žalobou napadené) rozhodnutí žalovaného potvrzuje postup katastrálního úřadu. Neustále namítané rozšiřující se připomínky žalobkyně byly řešeny průběžně. K opakovaně vznášené námitce žalobkyně týkající se chybějících listin v příslušném správním spisu žalovaný uvádí, že se žalobkyní byl k její žádosti sepsán protokol o nahlížení, kde žalobkyně uvedla, co ve spisu podle jejího názoru schází. Žalovaný požadavek žalobkyně v zápise uvedl a v napadeném rozhodnutí doložil, ve které části spisu a pod jakou položkou jsou dané listiny založeny. Pokud jde o část žaloby týkající se výše označené kupní smlouvy, zde žalovaný předeslal, že v tomto ohledu mu byla doručena ještě samostatná žádost žalobkyně o obnovu předmětného řízení, kdy důvodem byla žalobkyní tvrzená nová skutečnost, že v kupní smlouvě byl dopsán pozemek p. č. 146. K tomu žalovaný dodal, že původní vlastníci uvedeného pozemku, kteří prodali tento pozemek státu, by se teoreticky mohli žalobou na určení vlastnictví domáhat navrácení této parcely, neboť tento pozemek nebyl ve smlouvě skutečně uveden, ovšem stát jej následně prodal M. H.. Ustanovení § 5 odst. 3 zákona č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem (dále jen zákon č. „265/1992 Sb.“), však jednoznačně deklaruje, že proti rozhodnutí, kterým se vklad povoluje, není přípustný žádný opravný prostředkem, ani žaloba ve správním soudnictví. Žalovaný dodal, že považuje za podstatné, že pozemek parc. č. 146 byl v operátu evidence nemovitostí evidován rovněž ve vlastnictví převodců, takže doplněním údajů kupní smlouvy nedošlo k poškození práv další osoby. Dále se ztotožnil se závěry katastrálního úřadu, že spor o průběh vlastnické hranice nemůže být řešen katastrálním úřadem, jelikož se v daném případě jedná o spor o vlastnictví, jehož řešení náleží toliko do kompetence obecných soudů. K odkazu žalobkyně na „znalecký posudek“ žalovaný dodal, že geometrické určení pozemků je závazným údajem katastru nemovitostí, výměra pozemků se však mezi závazné údaje nezařazuje. Nelze proto upravovat geometrické určení pozemku jeho výměře, postup při upřesňování souladu údajů katastru nemovitostí musí být opačný. Znalecký posudek, na který žalobkyně odkazuje, navíc neobsahuje všechny náležitosti výsledku zeměměřických činností stanovené katastrálním zákonem a katastrální vyhláškou. Žalovaný dodal, že záznam podrobného měření změn č. 438 byl vyhotoven zcela v souladu s jeho pokynem k převzetí údajů THM, který to katastrálnímu úřadu uložil v předchozím řízení, tento záznam byl úředně ověřen Ing. G., úředně oprávněným zeměměřickým inženýrem. Ani výhrady žalobkyně ve vztahu k podkladům THM nepovažuje žalovaný za důvodné, neboť při THM došlo k přečíslování parcel. Při mapování THM a následném vedení operátů pozemkových evidencí došlo ke změnám hranic a slučování parcel uvnitř bloku parcel, dané změny se však netýkaly hranice s pozemkem par. č. 150 a nemají žádnou souvislost s daným řízením. Jediná změna geometrického a polohového určení hranice mezi pozemky parc. č. 150 a 147 po vyhlášení platnosti THM byla provedena při obnově operátu katastru nemovitostí přepracováním, k čemuž žalovaný plně odkazuje na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Katastrální úřad jasně doložil a vysvětlil, chybnost výpočtu souřadnic prováděného při obnově příslušného katastrálního operátu Katastrálním úřadem pro Pardubický kraj. Výsledky kontrolního výpočtu jsou zaznamenány v záznamu podrobného měření změn č. 438, který vychází z výsledku zeměměřických činností v rámci THM, určuje i geometrické a polohové určení hranice mezi pozemky parc. č. 147 a 150, a to jako spojnic podrobných bodů uvedených ve výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Žalovaný dodal, že ve čtyřech předcházejících řízeních provedl kontrolu (porovnání) spisového materiálu, přičemž všechny jím i katastrálním úřadem uváděné dokumenty jsou součástí správního spisu. Závěrem zopakoval, že řešení merita projednávané věci leží mimo působnost orgánů státní správy zeměměřictví a katastru a jedná se ve své podstatě o vlastnický spor, tuto skutečnost však žalobkyně neakceptovala. V dalším pak žalovaná odkázala na odůvodnění

svého napadeného rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu I. stupně a navrhl, aby soud žalobu zamítl.

V replice k vyjádření žalovaného žalobkyně zdůraznila, že soupis spisu katastrálního úřadu neodpovídá vývoji správního řízení, z čehož dovozuje opakovanou manipulaci se soupisem správního spisu. K předmětné kupní smlouvě dodala, že tam uvedená výměra pozemků je v rozporu se znaleckým posudkem i jeho oceněním. Původní vlastníci prodali dané nemovitosti, včetně pozemků, o celkové výměře 228m², na základě kupní smlouvy v roce 1995 údajně stejný blok parcel vykazoval výměru 292 m² a tomuto záměru vyla uzpůsobena východní hranice pozemku parc. č. 150 v příslušném mapovém listu a následně upraveny podklady THM. Žalovaný nerespektoval výsledek měření č. 394 a v rámci požadovaného „nezávislého výpočtu“ v podstatě katastrální úřad vyzval k vypracování nového měřického náčrtu v souladu s napadeným mapovým listem THM, aby následně na základě měření č. 438 rozhodl o opravě průběhu východní hranice pozemku p. č. 150 přesto, že vypracování měřického náčrtu logicky scházel výsledek měření v terénu, ke kterému nemá Ing. Gernisch požadované oprávnění. V této souvislosti žalobkyně upozorňuje na porušení § 52 odst. 3 písm. b) katastrální vyhlášky. Podle žalobkyně nelze odkazovat na příslušné zákony, vyhlášky a výpočty ze souřadnic, pokud nebudou vysvětleny rozpory v měřických náčrtech THM, v mapovém listu THM, v zákresu hranic pozemků p. č. 146 a 147, v geometrických plánech a v listinných podkladech příslušného operátu. V této souvislosti žalobkyně navrhla předvolat svědka Ing. H., který jako vedoucí obnovy katastrálního operátu na Katastrálním úřadu pro Pardubický kraj v roce 2008 vypracoval měření č. 394, následně pak navrhla doplnit příslušný spis o originály podkladů z příslušných archivů.

Z předloženého správního spisu soud především zjistil, že dne 6. 3. 2009 se F. S. jako zmocněnec tehdejšího vlastníka pozemku p. č. 150 v k. ú. Nové Dvory, M. H., obrátil na katastrální úřad se „Žádostí o uvedení hranice pozemků č. 150 a č. 147 v k. ú. Nové Dvory do původního stavu.“ Na to reagoval katastrální úřad oznámením o neprovedení opravy v údajích katastru nemovitostí ze dne 26. 3. 2009, čj. OR-49/2009-205, s tím, že návrh na opravu údajů katastru považuje za nedůvodný. V návaznosti na to zástupce tehdejšího vlastníka shora označeného pozemku katastrálnímu úřadu sdělil, že výše uvedené oznámení nemůže respektovat, a proto katastrální úřad dne 1. 4. 2009 zahájil správní řízení o opravě chyby v katastru nemovitostí podle § 8 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon).

Katastrální úřad rozhodnutím ze dne 14. 7. 2009, čj. OR-49/2009-205, opravu geometrického a polohového určení hranice mezi pozemky parc. č. 150 a 147 v k. ú. Nové Dvory u Kutné Hory neprovedl. K odvolání tehdejšího vlastníka dané nemovitosti žalovaný rozhodnutím ze dne 14. 10. 2009, čj. ZKI-O-110/619/2009/Ho, uvedené rozhodnutí zrušil a věc vrátil katastrálnímu úřadu k novému projednání. Ten v rámci dalšího řízení rozhodl svým rozhodnutím ze dne 17. 2. 2010, čj. OR-49/2009-205/2 tak, že neprovedl opravu geometrického a polohového určení hranice mezi p. č. 147 a st. p. č. 150 v k. ú. Nové Dvory u Kutné Hory, neboť se nejedná o chybu v katastrálním operátu podle § 8 katastrálního zákona. Toto rozhodnutí katastrálního úřadu zrušil žalovaný rozhodnutím ze dne 17. 5. 2010, čj. ZKI-O-32/275/2010/Ho, a opětovně věc vrátil katastrálnímu úřadu k novému projednání. Katastrální úřad následně v rozhodnutí ze dne 27. 10. 2010, čj. OR-49/2009-205/3, vyslovil, že: 1) Hranice mezi pozemky p. č. 147 a p. č. 150 v k. ú. Nové Dvory bude v digitální katastrální mapě zobrazena jako spojnice podrobných bodů polohopisu č. 007903700430 a č.

00790370063 určených při obnově katastrálního operátu přepracováním podle § 15 katastrálního zákona, jehož platnost byla vyhlášena k 1. 6. 2009; 2) Neprovedl opravu zobrazení hranice mezi pozemky p. č. 147 a st. p. č. 150 v k. ú. Nové Dvory u Kutné Hory dle návrhu M. H., neboť se nejedná o chybu v katastrálním operátu podle § 8 katastrálního zákona. I toto rozhodnutí katastrálního úřadu žalovaný svým rozhodnutím ze dne 28. 2. 2011, čj. ZKI-O-145/1219/2010/Ho, zrušil. V následném řízení rozhodl katastrální úřad dne 3. 5. 2011 pod čj. OR-49/2009-205/4, tak, že po právní moci daného rozhodnutí bude hranice mezi pozemky p. č. 147 a 150 v k. ú. Nové Dvory u Kutné Hory v digitální katastrální mapě geometricky a polohově určena jako spojnice podrobného bodu polohopisu č. 079003700430 určeného záznamem podrobného měření změn č. 370 a podrobného bodu polohopisu č. 079004380009 určeného záznamem podrobného měření změn č. 438, protože současné geometrické a polohové určení předmětné hranice je chybou v katastrálním operátu podle § 8 katastrálního zákona. Ani toto rozhodnutí katastrálního úřadu neobstálo a žalovaný je k odvolání žalobkyně zrušil svým rozhodnutím ze dne 2. 8. 2011, čj. ZKI-O-74/801/2011/Nov. Následné rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 31. 10. 2011, sp. zn. OR-49/2009-205/5 (jehož výrok je citován v úvodu reprodukcí části tohoto rozsudku) žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím potvrdil a odvolání žalobkyně zamítl.

Ze správního spisu soud dále zjistil, že na základě darovací smlouvy sepsané dne 22. 12. 2009 formou notářského zápisu sp. zn. NZ 115/2009, N 142/2009, darovala M. H. žalobkyni mimo jiné právě pozemek p. č. 150 v k. ú. Nové Dvory u Kutné Hory.

Žaloba byla podána včas a je věcně projednatelná, proto soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], jakož i řízení předcházející vydání rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.). Dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná.

Žalobou napadené rozhodnutí, resp. rozhodnutí správního orgánu I. stupně, byla vydána v řízení, jehož předmětem byla oprava chyby v katastrálním operátu. Relevantní právní úpravu v tomto ohledu představuje ustanovení § 8 odst. 1 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění zákona č. 89/1996 Sb., podle něhož „na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, b) nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím předpisem“. Současně katastrální úřad opraví chybné údaje v katastru, „které vznikly nesprávnostmi v listinách, podle nichž byly zapsány, na základě opravy listiny provedené tím, kdo listinu vyhotovil nebo kdo je oprávněn opravu listiny provést“ (§ 8 odst. 2 téhož zákona).

V projednávané věci na základě shora reprodukováného správního spisu Krajský soud v Praze dovozuje, že žalobkyně i žalovaný mají shodně za to, že zákres hranice mezi pozemky p. č. 147 a 150 v k. ú. Nové Dvory u Kutné Hory v katastrální mapě před nabytím právní moci žalobou napadeného rozhodnutí, neodpovídá skutečnému geometrickému a polohovému určení. Zatímco však žalobkyně požaduje, jak plyne z její žádosti, již bylo inciováno celé

řízení, aby hranice mezi uvedenými pozemky byla „uvedena do původního stavu“ (tedy do stavu, v němž byla zobrazena v mapě původního pozemkového katastru), katastrálního úřad (resp. žalovaný) dospěl po proběhlém řízení k závěru, že hranice mezi uvedenými pozemky povede na základě v tomto řízení provedených nových (kontrolních) měření tak, jak je uvedeno ve výroku jeho rozhodnutí. Jak plyne z odůvodnění napadeného rozhodnutí, správní orgány zde dospěly k závěru o chybnosti výpočtu souřadnic podrobného bodu polohopisu Katastrálním úřadem pro Pardubický kraj, který prováděl obnovu příslušného katastrálního operátu přepracováním. Výpočet Katastrálního úřadu pro Pardubický kraj považuje žalovaný za jednoznačně chybný, přičemž kontrolní měření v rámci správního řízení (záznam podrobného měření změn č. 438) byl u podrobného bodu č. 370-636 zjištěn rozdíl v jeho souřadnicovém určení. Katastrální úřad pro Pardubický kraj podle žalovaného pochybil v tom, že pro výpočet shora označeného podrobného bodu nevycházel z hodnot měřického náčrtu THM, ale v rozporu s katastrální vyhláškou ze záznamu podrobného měření změn č. 394, k čemuž si však nevyžádal souhlas dotčených vlastníků.

Ve vztahu ke shora nastíněnému sporu soud předesílá, že řízení o opravě chyb v katastrálním operátu „slouží k uvedení údajů v katastru do souladu s listinami založenými ve sbírce listin. Mění se jím evidované údaje, aniž by se tak mohlo založit či pozbýt vlastnické či jiné právo k nemovitosti - to plyne i z § 5 odst. 7 katastrálního zákona. Opravou má být pouze dosaženo souladu mezi evidovanými a skutečnými údaji, a to bez ohledu na to, zda původní zápis byl podložen rozhodnutím o vkladu, či se jednalo o záznam údajů o právních vztazích plynoucích z rozhodnutí jiných orgánů nebo z listin právní vztahy osvědčujících“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 8. 2006, čj. 2 As 58/2005-125). Opravou chyby tak dochází pouze k dodatečnému nahrazení údaje chybně evidovaného v katastrálním operátu údajem z hlediska právní úpravy katastru nemovitostí správným, tedy takovým údajem, který je v souladu s listinami založenými ve sbírce listin. Řízením o opravě chyby proto zásadně nelze řešit spory o existenci a obsah vlastnického práva či jiného věcného práva k nemovitosti; např. opravou geometrického a polohového určení vlastnické hranice nelze zasáhnout do vlastnického práva. Spory o průběh vlastnické hranice nemohou být řešeny katastrálním úřadem, jelikož se jedná ve své podstatě o spor o vlastnictví. Jeho řešení náleží do kompetence obecného soudu, který o něm rozhodne v občanském soudním řízení.

V projednávané věci se zjevně nejedná o provedení opravy v důsledku nesprávnosti v listinách (viz § 8 odst. 2 katastrálního zákona) a oprava katastrálního operátu tak mohla být provedena toliko na základě § 8 odst. 1 katastrálního zákona, tedy v důsledku zřejmého omylu [písm. a)] či nepřesnosti při podrobném měření při překročení mezních odchylek stanovených právním předpisem [písm. b)]. Přestože se z odůvodnění napadeného rozhodnutí ani rozhodnutí správního orgánu I. stupně výslovně nepodává, na základě kterého ustanovení k opravě daného operátu správní orgány přistoupily [zda podle písm. a) či písm. b)], s ohledem na správní spis i argumentaci obou správních orgánů je zjevné, že k opravě mohly přistoupit pouze s odkazem na písm. a), tedy v důsledku zřejmého omylu při vedení a obnově katastru. Vzhledem k tomu, že žalovaný zpochybňuje samotný soulad postupu Katastrálního úřadu pro Pardubický kraj provádějícího obnovu příslušného operátu s katastrální vyhláškou, chyba katastrálního operátu v důsledku nepřesnosti při podrobném měření zde nepřichází v úvahu. K definici slovního spojení „zřejmý omyl“ se obsáhle vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 1. 2008, čj. 1 As 40/2007-103, kde konstatoval, že „vyčerpávající definice slovního spojení „zřejmý omyl“ dosud v judikatuře ani v odborné literatuře provedena nebyla, ostatně taková definice by byla velmi obtížná. Neurčitý pojem zřejmý omyl je tudíž potřeba vykládat vždy v souvislosti s konkrétním případem. Obecně sem lze zařadit jak omyl týkající se skutkových okolností (error facti - zejména případy chyb v psaní

a počítání, jako zápis jiných údajů, zápis údajů neobsažených v podkladové listině či např. i opomenutí zapsat údaj v podkladové listině obsažený) tak omyl právní (error iuris - např. zápis právního vztahu, který právní řád nezná, či zápis skutečnosti na základě listiny, která nesplňuje požadavky stanovené katastrálním zákonem). Tento omyl bude přitom pravidelně způsoben činností pracovníka katastru. Omyl je totiž charakteristický vždy tím, že je v něm obsažen lidský činitel.“

Detailní podmínky, které musí být pro účely opravy chyb katastrálního operátu naplněny, určovala vyhláška č. 26/2007 Sb., kterou se provádí zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem (katastrální vyhláška), jež byla účinná v době, kdy probíhalo řízení, na základě něhož bylo vydáno projednávanou žalobou napadené rozhodnutí. Z ustanovení § 52 odst. 3 citované vyhlášky, ve znění vyhlášky č. 164/2009 Sb., výslovně plyne, že „chybné geometrické a polohové určení opraví katastrální úřad na základě a) výsledků zeměměřických činností, které jsou využívány pro účely katastru, podle potřeby v součinnosti s osobou odborně způsobilou k výkonu zeměměřických činností (dále jen "způsobilá osoba") a b) písemného prohlášení vlastníků, že hranice nebyla jimi měněna, není sporná ani nebyla zpochybněna; prohlášení není třeba, pokud z původního výsledku zeměměřické činnosti je chyba zřejmá, nebo pokud se jedná o opravu na podkladě opravy listiny“.

Krajský soud v Praze proto dále přistoupil k hodnocení, zda v projednávané věci byly naplněny podmínky plynoucí z výše citovaného ustanovení katastrální vyhlášky, ostatně na nesplnění těchto podmínek míří i některé z celé řady námitek vznesených žalobkyní (viz zejména str. 2 a 5 projednávané žaloby). Žalobkyně jednak zpochybňuje souhlas předchozího vlastníka s průběhem východní hranice pozemku parc. č. 150, a jednak upozorňuje na skutečnost, že pro kontrolní měření provedené v průběhu správního řízení nebyla splněna podmínka provedení měření odborně způsobilou osobou.

Pokud jde o námitku žalobkyně týkající se neprovedení daného měření úředně „ověřeným“ zeměměřickým inženýrem, zde soud ze správního spisu ověřil, že sporné měření (záznam podrobného měření změn č. 438) bylo vyhotoveno A. Z. dne 28. 3. 2011, přičemž tento záznam je opatřen doložkou, podle níž náležitostmi a přesností odpovídá právním předpisům; touto doložkou záznam opatřil Ing. L. G., úředně oprávněný zeměměřický inženýr. Z toho lze podle názoru zdejšího soudu dovodit, že podmínka plynoucí z ustanovení § 52 odst. 3 písm. a) katastrální vyhlášky byla naplněna.

Jak je nicméně zjevné z formulace citovaného ustanovení § 52 odst. 3 katastrální vyhlášky a jak ostatně dovodila i judikatura správních soudů (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2013, čj. 7 As 131/2012-32), podmínky pro opravu chyb katastrálního operátu musí být naplněny kumulativně. Podle ustanovení § 52 odst. 3 písm. b) katastrální vyhlášky je tedy pro provedení opravy chybného geometrického a polohového určení nemovitosti nezbytné též písemné prohlášení vlastníků, že hranice nebyla jimi měněna, není sporná ani nebyla zpochybněna. Pro naplnění této podmínky katastrální vyhláška stanoví výjimku v situaci, kdy je chyba zřejmá z původního výsledku zeměměřické činnosti, nebo kdy se jedná o opravu na podkladě opravy listiny. V tomto ohledu je třeba předeslat, že z odůvodnění napadených rozhodnutí ani ze správního spisu neplyne, že by v projednávané věci byl dán souhlas vlastníků nemovitostí s provedenou opravou. Ostatně z podané žaloby a z řady vznesených námitek je naopak zcela zjevné, že minimálně žalobkyně s opravou

katastrálního operátu provedenou katastrálním úřadem nesouhlasí a hranici považuje za spornou. Za těchto okolností proto soud musel přistoupit k hodnocení, zda při absenci požadovaného písemného prohlášení vlastníků je zde dána některá z výjimek předpokládaných katastrální vyhláškou. Dospěl přitom k závěru, že ani jedna ze dvou takto vymezených výjimek v projednávané věci splněna není. Jak již bylo výše uvedeno, oprava chyby zjevně nebyla navrhována na základě opravy listiny (tedy podle § 8 odst. 2 katastrálního zákona). Nelze přitom ani dospět k závěru, že by byla chyba zřejmá z původního výsledku zeměměřické činnosti. Taková situace by totiž mohla nastat pouze tehdy, pokud by samotný původní výsledek zeměměřické činnosti [tj. výsledek obnovy katastru, viz definice v ustanovení § 2 odst. 1 písm. i) katastrální vyhlášky], byl v rozporu se současným stavem evidence katastru nemovitostí. Jinými slovy by se jednalo o případ, kdy by výsledný zákres nemovitostí, který byl konečným výsledkem provedené obnovy, neodpovídal zákresu nemovitostí, který je obsažen v současné evidenci katastru nemovitostí (myšleno před nabytím právní moci žalobou napadeného rozhodnutí). Tato výjimka tedy dopadá na zjevné pochybení lidského činitele jednoznačně seznatelné porovnáním těchto dvou zákresů (srov. závěry plynoucí z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 1. 2012, čj. 7 As 148/2011-95). Pokud ale v projednávané věci došlo k provedení opravy katastrálního operátu v důsledku odlišného názoru na aplikaci katastrální vyhlášky ze strany Katastrálního úřadu pro Pardubický kraj provádějícího obnovu operátu na straně jedné a žalovaného (resp. správního orgánu I. stupně) na straně druhé, který v důsledku toho přistoupil k novému (kontrolnímu) měření, nelze to podle krajského soudu považovat za naplnění výjimky plynoucí z ustanovení § 52 odst. 3 písm. b) katastrální vyhlášky. K písemnému prohlášení vlastníků dotčených nemovitostí ve smyslu zmiňovaného ustanovení § 52 odst. 3 písm. b) katastrální vyhlášky lze dodat, že se nejedná o pouhý nadbytečný podklad pro rozhodnutí katastrálního úřadu, který by vyhláška stanovila nad rámec zákona, ale jeho smysl spočívá právě ve skutečnosti, že pokud některý z vlastníků odepře učinit toto prohlášení, je mezi navrhovatelem a tímto vlastníkem zjevný spor o geometrické a polohové určení nemovitosti. Tento spor vylučuje, aby bylo možné tvrzenou chybu v katastrálním operátu možno považovat za vzniklou zjevným omylem a jednoduše napravitelnou postupem katastrálního úřadu podle § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2008, čj. 1 As 46/2008-135).

Jak již bylo výše opakovaně uvedeno, k opravě chyby katastru spočívající v nesprávně zakreslené vlastnické hranici může katastrální úřad přistoupit toliko za splnění podmínek stanovených v citovaném ustanovení § 8 odst. 1 katastrálního zákona a zároveň za splnění podmínek stanovených v citovaném § 52 odst. 3 katastrální vyhlášky. Tyto podmínky, jak plyne ze shora uvedené argumentace, však podle názoru zdejšího soudu v projednávané věci naplněny nebyly. Nejen, že má soud pochybnosti o tom, zda v projednávané věci byly vůbec naplněny podmínky pro aplikaci ustanovení § 8 katastrálního zákona, tedy jinak řečeno, zda lze v dané věci s ohledem na žalovaným tvrzenou povahu pochybení Katastrálního úřadu pro Pardubický kraj ještě hovořit o „zřejmém omylu“ při obnově katastru. Především ale je v projednávané věci dán nedostatek naplnění podmínek pro provedení opravy chyby katastrálního operátu plynoucí z ustanovení § 52 odst. 3 katastrální vyhlášky (absence prohlášení vlastníků). Pokud za těchto okolností přistoupil katastrální úřad (resp. žalovaný) k rozhodnutí o provedení opravy chyby katastrálního operátu, vycházel z nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Nezabýval se přitom ani tím, zda svým rozhodnutím o opravě chyby nezasáhne do vlastnického práva vlastníků sousedících pozemků a zda je mu k takovému zásahu zákonem stanovena pravomoc.

S ohledem na shora vymezené vady řízení je tedy nutno žalobě vyhovět, a to v souladu s ustanovením § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., podle něhož „*soud zruší napadené rozhodnutí správního orgánu pro vady řízení bez jednání rozsudkem proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění*“. Soud tedy zrušil napadené rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení, aniž by se blíže zabýval dalšími dílčími námitkami žalobkyně týkajícími se jednotlivých podkladů, na základě nichž byla oprava příslušného katastrálního operátu katastrálním úřadem provedena (resp. prováděl navržené dokazování). Za situace, kdy není na jisto postaveno vůbec samotné naplnění podmínek pro provedení opravy katastrálního operátu, by bylo nadbytečné a předčasné zabývat se jednotlivými podklady pro takovou opravu. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně je stiženo shodnými vadami, jako rozhodnutí žalovaného, přistoupil soud za užití ustanovení § 78 odst. 3 s. ř. s. též ke zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Správní orgány jsou v projednávané věci vázány právním názorem vysloveným soudem v tomto zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Nad rámec výše uvedeného soud s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 7. 2009, čj. 7 As 71/2008-48, dodává, že pokud dojde k vytyčení hranice v souladu se správnými údaji v katastru a takto v terénu vytyčená hranice neodpovídá skutečně reálně v průběhu desítek let zaužívané hranici pozemků mezi vlastníky, nelze tuto situaci řešit opravou katastrálního operátu. „Posunout“ vytyčenou a v katastru vyznačenou hranici do polohy, v jaké ve skutečnosti probíhá, je možno jen v případě existence a doložení příslušných právních titulů katastrálnímu úřadu, které by k takovému novému vytyčení a novému zakreslení do katastrální mapy opravňovaly (dohoda vlastníků, soudní rozhodnutí civilního soudu). Pokud však dojde k vyznačení (a dle údajů v katastru k následnému vytyčení) hranice v důsledku zřejmého omylu, tedy dojde k rozporu zakreslení s obsahem podkladových listin, je na místě řízení ve věci opravy ve smyslu § 8 katastrálního zákona. I průměrně obezřetný vlastník není schopen rozpoznat ze zakreslení v katastrální mapě přesný průběh této hranice v terénu a může proto dojít k situaci, že užívá i část sousedního pozemku. Pokud však po vytyčení této hranice v terénu zjistí, že zaužívaná hranice probíhá jinak než hranice zakreslená v katastru, má možnost v této situaci zvolit několik postupů. Mimo soukromoprávní dohody mezi vlastníky sousedících pozemků či určovací žaloby může vlastník v případě, že má pochybnosti o správnosti údajů v katastru, o něž se vytyčení opíralo, využít právě též institutu opravy zřejmých omylů ve smyslu citovaného § 8 katastrálního zákona a obrátit se na katastrální úřad se žádostí o opravu (což také žalobkyně v projednávané věci učinila). Pro to, aby v takovém řízení byla oprava provedena, však musí být splněny všechny podmínky stanovené katastrálním zákonem i příslušnou vyhláškou, jak bylo vymezeno shora.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalobkyni, která byla ve věci úspěšná, přiznal soud náhradu nákladů řízení v částce 3.000 Kč spočívajících v zaplaceném soudním poplatku.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 3. října 2014

JUDr. Milan Podhrázký, v. r.
předseda senátu

Za správnost:
Božena Kouřimová